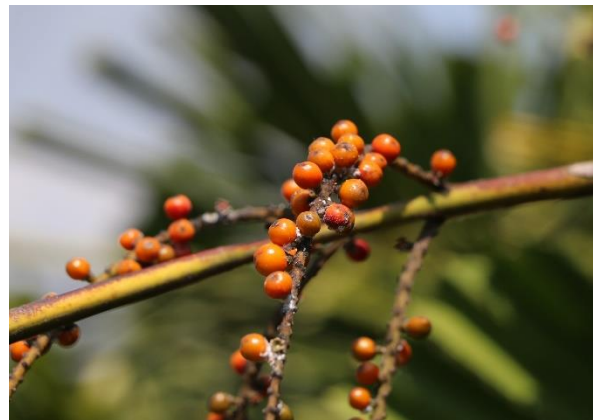

สวนพฤกษศาสตร์ วิทยา

กะพ้อ

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Licuala spinosa</i> Thunb.
ชื่อวงศ์	ARECACEAE
ชื่ออื่น ๆ	กะพ้อเขียว, พ้อ (ภาคใต้); กะพ้อหนาม (ภาคกลาง); กูวา (มลายู นราธิวาส)
ชื่อสามัญ	Mangrove fan palm.
ลักษณะทั่วไป	ลำต้นแตกกอสูงได้ถึง 5 ม. ลำต้นมีเส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ 5 ซม. ใบเดี่ยว รูปพัด แผ่นกว้างประมาณ 1 เมตร แตกเป็นใบย่อย จักเว้าลึกถึงสะดือใบย่อยมี 19 ใบ ก้านใบสีเขียว ยาว 0.50-1.50 ม. ขอบก้านใบมีหนามแข็งบาง โคนใบแผ่เป็นกาบหุ้มรอบต้น ปลายใบแหลม สีน้ำตาล ดอกช่อ ออกเป็นแกนช่อจากยอดหรือซอกใบ ช่อดอกยาว 2 ม. ดอกย่อยสีเหลืองหรือน้ำตาลอ่อนไม่มีก้าน ขนนุ่ม โคนกลีบดอก เชื่อมเป็นรูปถ้วย ผล รูปรี เส้นผ่านศูนย์กลาง 1 ซม. ผลแก่สีแดง มี 1 เมล็ดต่อผล ขนาด 10-12 มม.
นิเวศวิทยา	การกระจายพันธุ์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหมู่เกาะอันดามัน ในประเทศไทยพบได้ ในภาคใต้และภาคตะวันออก พบขึ้นทั่วไปตามชายฝั่งริมทะเล ริมแม่น้ำลำคลอง ที่ราบลุ่มใกล้ริมน้ำ แนวหลังป่าชายเลนที่ดินเป็นเลนแข็ง
ประโยชน์	ยอดอ่อนต้มจิ้มน้ำพริก ใบนำมาห่อข้าวต้มมัด ปัจจุบันนิยมนำมาจัดเป็นไม้ประดับให้สวยงามด้วย